

KUNADACSI BARANGOLÓ

A megírt cikkeket május 5-ig várjuk.

2013. III. szám

A tartalomból

Nosztalgiabál meghívó

Önkormányzati hírek

Anyakönyvi hírek

Véradás

*Családsegítő szolgálat
felhívása*

Kéményseprési hirdetemény

*Mi mindenre jó az
aranyvessző*

„Kutyáim és én”

A tavaszi fáradtságról

Megemlékezés

Versenyeredmények

Óvodai apák napja és húsvét

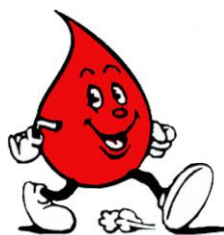
Nagypénteki program

A hónap receptje

Hirdetések

Bolond idő, esős-napos
tavasz,
kertben, gomblukban kis,
színes virágok,
az Április egy szerelmes
kamasz,
telisóhajtja széllel a
világot.

/Varró Dániel/

Véradás

Április 25-én 9⁰⁰-12⁰⁰

A művelődési házban véradást tartunk.

Minden véradónkat meleg ebéddel várjuk és köszöntjük a
jubiláló donorokat.

A Magyar Vöröskereszt Kunadacsi Szervezete

Önkormányzati hírek**Kunadacs Községi Önkormányzat Képviselő-testületének
2013. március 7-én megtartott rendkívüli testületi ülésének
napirendjei:**

- 1.) Döntés a „Paprikaszárító üzem létrehozása”
TP-1-2012/1895. számú projekt megvalósíthatóságáról
- 2.) Az önkormányzat tulajdonában lévő termőföld
hasznosítása, haszonbérbe adással

**Kunadacs Községi Önkormányzat Képviselő-testületének
2013. március 25-én megtartott képviselő-testületi ülésének
napirendjei:**

- 1.) Beszámoló a lejárt határidejű határozatok végrehajtásáról
- 2.) Kunadacs község közrend, közbiztonságának helyzete
- 3.) Beszámoló a Családsegítő és Gyermekjóléti Szolgálat
működéséről
Átfogó értékelés a gyermekvédelmi és gyermekjóléti
feladatok 2012. évi ellátásáról
- 4.) Az önkormányzat Képviselő-testületének Szervezeti és
Működési Szabályzatának elfogadása
- 5.) Házipénztárból készpénzben teljesíthető kiadások eseteinek
megállapításáról szóló rendelet tervezetének tárgyalása
- 6.) Kunadacs Községi Önkormányzat közép- és hosszútávú
vagyongazdálkodási terve
- 7.) Az önkormányzat esélyegyenlőségi programjának
elfogadása
- 8.) Intézményi térítési díjak felülvizsgálata
- 9.) A községi falunap programjának előkészítése
- 10.) Felső-Kiskunsági Köz- és Vagyonbiztonságáért Alapítvány
alapító okiratának elfogadása

**Rokkantsági ellátás a nyugdíjkorhatár betöltése
után**

A 2013. évben is érvényes, hogy az öregségi nyugdíjkorhatár betöltése változást hozhat a megváltozott munkaképességű személyek részére folyósított ellátás összegében.

Amellett, hogy kérhetik a rokkantsági ellátás öregségi nyugdíjként történő továbbfolyósítását, kérhetik azt is, hogy állapítsanak meg részükre öregségi nyugdíjat.

Fontos tudni, hogy ez csak kérelemre történhet!

Ha az érintett személy kéri és részére az öregségi nyugdíj megállapítható, mert annak valamennyi feltételével (életkor, szolgálati idő) rendelkezik, a nyugdíjbiztosító tájékoztatja az öregségi nyugellátásának várható összegéről. Ezen adat ismeretében dönthet arról, hogy a rokkantsági ellátással azonos összegben folyósított öregségi nyugdíj vagy az új összegben megállapított öregségi nyugdíj folyósítását kéri-e.

A fenti lehetőség nem vonatkozik azokra, akik 2012. január 1. előtt rendszeres szociális járadékban vagy átmeneti járadékban részesültek.

Információnyújtással, ügyintézással állok az érintettek rendelkezésére a polgármesteri hivatalban szerdai napokon 8⁰⁰-12⁰⁰ között.

Stomfoliné Józsa Pirooska
családsegítő

Felhívjuk a tisztelt cikkírók figyelmét, hogy a cikkek leadási határidejét legyenek szívesek betartani.

A szerkesztőség

Anyakönyvi hírek**Születtek:**

Debreczeni Zita	2013. 03. 11.
Mihály Jázmin	2013. 03. 11.
Tímár Noel Kevin	2013. 04. 05.

Elhunytak:

Csatlós János	2013. 03. 11.
Gulyás József	2013. 03. 30.

Mindenkinek köszönöm, aki kiállításainkat, hagyományörző- és kézműves programjainkat munkájával, felajánlásával támogatta.

Antalné Klári

Környezetvédelmi és Fűtésttechnikai Nonprofit Kft.
6326 Harta, Kékesi u. 3-5. Tel.: 06-78/407-068

www.filantrop.org filantropharta@t-online.hu

Hirdetmény

A kéményseprő-ipari közszolgáltatásról szóló 2012. évi XC. törvény, az azt szabályzó 347/2012. (XII.11.) Korm. rendelet, a 63/2012. (XII.11.) BM rendelet, valamint a 34/2012. (XI.30.) Kecskemét MJV rendelete alapján a

Filantrop Kft.

Kunadacs területén

az alábbi időpontokban végzi a **kéményseprő-ipari közszolgáltatást**

(a kémények ellenőrzését):

Ady E. u., Arany J. u., Bem J. u., Béke u.	2013.05.01.-07.31.
Dózsa Gy. u., Hunyadi J. u.	2013.05.01.-07.31.

Vesekő és ekcéma ellen: mi mindenre jó még az aranyvessző?

1. ábra Közönséges aranyvessző
(Foto: Bernáth, J.)

2. ábra Magas aranyvessző
(Foto: Bernáth, J.)

Hazánk minden szegletében előforduló útszéli gyom, amely ősszel nyíló sárga virágaival aranytengerré változtatja a parlagi területeket. Számos gyógyhatását már a középkorban felfedezték, Erre utal *Solidago* neve is, ami *solidare* = megerősítést, gyógyítást jelent. A magyar elnevezése körül azonban néha zavar alakul ki, ugyanis néha összekeverik a kora tavasszal virágzó aranyággal másnéven aranyfával vagy aranyággal vagy a nyár elején virító aranyesővel.

A Budapesti Corvinus Egyetem Kertészettudományi karán működő Gyógy- és Aromanövények Tanszék kutatói a Traditional and wild projekt (<http://traditionalandwild.eu/hu/>) keretében többek között az egyes gyógynövényekkel kapcsolatos tradicionális tudást, valamint az egyes növények hatóanyag-tartalmát vizsgálják. Kutatásaik tükrében lássuk, mit érdemes tudni az aranyvesszőről!

Hol, mikor és hogyan gyűjthető?

Az aranyvessző elnevezés a közönséges aranyvessző, illetve a magas-, és kanadai aranyvessző lágyszárú növényekre vonatkozik. Az előbbi 50-70 cm magasra nőhet, hazánkban őshonos és védett. Régebbi nevei forrasztófű, aranyos istápfű vagy Szent Péter botja. Az utóbbi kettő Észak-Amerikából dísnövényként behozott, magasabb, 80-200 cm-es növény, amelyek olyan jól érezték magukat, hogy a házikertekből kivadultak és napjainkban lassan kezdik kiszorítani közeli rokonukat és más védett fajokat.

Magyarországon elsősorban a Dunántúlon, üde erdőkben, vízpartokon és parlagos területeken fordulnak elő, de gyakran találkozhatunk velük útszélek mentén, ahol azonban nem ajánlott szedni. A közönséges aranyvessző (1. ábra) virágzata nem elágazó, tömött, a másik két fajé elágazó és lazább szerkezetű (2. ábra). A virágzás július végén, augusztus elején kezdődik, ilyenkor érdemes a hajtás felső (40 cm) részét gyűjteni, ügyelve, hogy minél kevesebb vastag szár kerüljön a kosárba. Ha a gyűjtést később, teljes virágzásban végezzük, akkor a szárítás során a virágok tovább fejlődnek és bőbitás termékké alakulnak, ami már csekély gyógyhatással rendelkezik. A begyűjtött friss részeket szabadban vagy padláson száríthatjuk, de mindenképpen árnyékos helyen, 5-10 cm vastagon terítve. Érdemes tudni, hogy a nagy mennyiségben száradó növény az arra érzékenyeknél allergiát okozhat.

4-5 gramm begyűjtött friss virágos hajtásból 1 gramm szárított (drog) lesz. Gyűjthető része még a gyökere is, amit ősszel vagy tavasszal áshatunk ki. Ehhez először a föld feletti részeket eltávolítjuk, majd a gyökereket és a gyöktörzset hámozás nélkül száríthatjuk. 1 gramm drog 3-4 gramm nyers gyökérből nyerhető.

Mire jó?

A leginkább gyűjtött része a virágzó hajtása, mely antioxidáns tulajdonsággal is rendelkező flavonoidokat, főleg rutint és kvercetin, szaponinokat, illóolajat és kevés nyálkaanyagot tartalmaz. A népgyógyászatban régóta használják széles körben: belsőleg köszvény, reuma ellen, illetve ún. vértisztítóként, míg külsőleg száj- és garatüreggyulladás ellen gargarizálásra és rosszul gyógyuló sebek borogatására. Legfontosabb felhasználási területe azonban a különböző húgyúti betegségek kezelése (húgyutak átöblítése, vesehomok és kő kimosására, hólyag- és vesemedence-gyulladás esetén). Alkalmas még magas

vérnyomás, prosztata-megnagyobbodás, krónikus ekcémák, skrofulózis (nyaki nyirokcsomók gümőkórja) ellen. Nem javasolt alkalmazása akkor, ha a szív- vagy veseműködés elégtelensége miatt ödémás állapot lépett fel. Szoptatás alatt biztonságosan használható.

Elkészítési receptek:

Tea 1-2 kávéskanálnyi (2-4 gramm) finomra aprított szárított növényi részből készíthető 2 dl forró vízzel leforrázva. Naponta 3-4 alkalommal lehet fogyasztani. A napi dózis azonban lehetőleg ne haladja meg a 10-12 grammot. Teakészítés céljából társítható kamillavirággal és mezei zsurlóhajtással.

Tinktúra készítésekor 1 dl 80 %-os etilalkoholban áztathatunk 1 evőkanál morzsolt drogot. Ebből naponta 30-40 csepp használható fel. Alkalmas a tökmagos kezelés kiegészítésére.

Zsenge levelei és virágzó hajtásai főzve ehetők, magjai levesek besűrítéséhez használhatók.

Háttérinformáció:

<http://traditionalandwild.eu/hu/>
<http://www.facebook.com/traditionalandwild.HU>

További információ:

Herendy Csilla kommunikációs vezető
csilla.herendy@gmail.com
+36 20 385 10 89

Traditional and wild

Kutyáim és én

(Folytatás)

A kutyás történeteim sorába most a kuvaszok kerültek. Eltérő időpontokban játszódnak az események, de ez a lényegét tekintve nem számít.

Mielőtt Kunadacsra költöztünk, Aranyegyházán laktunk az ún. öreg tanyán, a nagyszülői házban. Testvéreimmel ott születünk, én az általános iskolát is ott kezdtem. A felső-aranyegyházi soron aránylag sűrűn voltak a tanyák, Faragó bácsitól csak egy földút választott el bennünket, Lukácsi mama pedig az istálló melletti kiserdő túlsó oldalán lakott. Nagyon szeretett a mami bennünket, gyerekeket, mi is, ha tehetünk, átszőtünk hozzá. Kihúzza a hatalmas sublót fiókját, és mi Gysuzival elfoglaltuk a terepet. A fiókban az égvilágon minden megtalálható volt, ami minket abban a korban érdekelt. Ha otthon anyu a verandán elkiáltotta magát: „Merre vagytok, gyerekek?” – Lukácsi mama ablakán behallatszott a kiáltás, és mi spuri haza, azaz csak én spuriztam. Vékony, cingár gyerek voltam, gyorsan hazaértem, de Gysuzi öcsém kicsit totyogósan, lassabban tudta a lábait szedni. Mindig miatta buktunk le. Hát elhatároztam, hogy megtanítom az öcsköt futni. Volt egy Király nevű nagy fehér kutyánk. Ahogy a történetet később nagyapától hallottam, Király kuvaszkeverék volt, termetre olyan 70 cm magas, szenvedélyes mezei nyúl- és őzkergető jóság. Meg kellett sűrűn kötni, mert állandóan a határt járta, vadászott. Ha szabadon volt és mi azt mondtuk neki: „Király, nyulára” – abban a pillanatban felkapta a fejét és vágta az indult a határba.

Királynak e szenvedélyét ismerve jött a gondolatom. Hát mi sem egyszerűbb, hogy Gysuzi öcsém megtanuljon futni. A 4-éves kisöcsémmel ezt meg is beszéltük. Első hallásra tetszett neki az ötlet. Kerestünk egy madzagot, az egyik végét rácsomóztam öcsém csuklójára, a másikat pedig a Király nyakán lévő szíjra kötöttük...

Leakasztottam a láncról... „Figyeld, Gysuzi!!!!... Király, nyulára” – adtam ki a parancsot. A nagykutya elindult, szegény Gysuzi mint egy kolonc, imitt-amott a földhöz csapódva, végtelen sikítással „lóbálódzott” Király nyakán. Hogy nem történt nagyobb tragédia a „rövidtávú futó edzésből”, azt nagyapának köszönhetjük, aki a szénakazal mellett szorgoskodott. Csak a kazal választott el bennünket, ezért nem látott minket, csak a sikításra és Király vágatására kapta fel a fejét. Határozott parancsára a kutya megállt. Nem kell ecsetelnem, hogy apuék és szegény öcskösöm mennyire nem díjazták kreativitásomat.

Folytatás a következő oldalon

Eltelt közel 20 év, amikor újra kuvasz került a családba. Szabadszállásról, az általam nagyon tisztelt és szeretett Petőfi-kutató Tóth Sanyi bácsitól kaptam. Gyönyörű szép, göndör szőrű fajtatiszta, törzskönyvezett szuka kutya gazdája lettem. A Zombor nevet adtam neki, kennelnevet is választottam, s közel tíz évig tenyésztettem kuvaszokat. Zombor igazi családbarát, kedves házörző volt, különös tulajdonságokkal.

Első meglepetés akkor ért, amikor először megfialt. Délután ellett. A góré alatt gondosan összeácsolt ketrecében öt csodálatos kis szőrösömö kölyke született. Magához engedett, megvizsgáltam a kis jövevényeket; egészséges, egyforma, fekete szemű, fekete orrú kutyusok voltak.

Másnap korán hajnalban apu ébresztett:

- Gyere! Nézd meg a kutyáidat! – mondta.

Félálomban, szememet dörzsölgetve kicsit duzzogva mentem ki, de a látványtól pillanatok alatt kiment az álom a szememből. A góré környéke meg volt terítve vegyes baromfival, de volt ott 30 kg körüli malac és egy kisbárány is. Zombor a kölykei neveléséhez begyűjtötte az elemőzsiát. Egész délelőtt a szomszédokat jártam.

A malac K. Nagy Gabi bácsié, a bárány Áipli Miska bácsié, tizenkét tyúk, három kacska és egy gyöngyike Majoré, a többi baromfi pedig Gubacsi Gyula bácsié volt. Nekünk is voltak bárányaink, a baromfiállományunk is népes volt, de nem hiányzott belőle egy sem. Zombor három kis kölyökkutya árát előre elköltette velem. Több mint 8.000.- forintomba került a kárterítés. Ezt követően igen odafigyeltünk a kölykezés utáni időszakra, de ennek ellenére, amikor beköltöztünk a faluba, megismétlődött a mészárlás. A magas kerítés miatt nem gondoltam, hogy Zombor ki tud menni. Tévedtem... kiment. Antal Karcsiék, Piroska néni és Goldpergel Misa bácsiék állománya és az én pénztárcám tartalma apadt meg lényegesen Zombor gondoskodása miatt.

A másik különleges tulajdonsága kifejezetten tetszett. A nem tisztavérű kuvaszok általában nagyon hamisak, kiszámíthatatlanok. Nem így az igazi kuvasz. A tisztavérű kuvasz is rendkívül határozott, de határozottságának nem azzal ad súlyt, hogy megtámadja az embert, adott esetben meg is harapja, hanem az ún. „vendégmarasztaló” természetével.

Nevezetesen megugatja a jövevényt, beengedi az általa őrzött területre, az udvarba, de ki csak akkor, ha kikíséri a házigazda. Ha nem volt nálunk otthon senki, akkor Zombor azt sem engedte meg, hogy a kilincshez nyúljon a jövevény. Ha olyan vendég jött, aki többször járt már nálunk, neki sem engedte meg, hogy a kilincshez nyúljon, de őt kiengedte az udvarból. Lajos barátom a húgomnak udvarolt, elég sűrűn előfordult nálunk, de megtörtént, hogy akkor jött, amikor nem voltunk otthon. Zombor udvariasan beült az ajtó elé, és ha a kilincs felé nyúlt, finoman megfogta a csuklóját, ha átment a másik verandai ajtóhoz, Zombor már ott várta és megismételte a csuklófogást. Sipos Vera barátnőjével jött hozzánk. Hasonlóan jártak, mint Lajos. Ők ki akarták cselezni a kutyát, egyszerre mentek mind a két ajtóhoz, de abban a pillanatban

megváltozott Zombor magatartása. Megszűnt szelédnek lenni. Fogát kivillantva, határozott morgással jelezte nemtetszését. Veráék nem is próbálkoztak tovább. Ha idegen jött, akkor be kellett várnia, hogy hazaérjen valaki a családból. Ilyen volt hát Zombor. Tulajdonságait kölykei is örökölték.

Már házas voltam, Edina lányom is megszületett, amikor behívtak katonának. Bent elmeséltem, hogy tenyésztetem a kuvaszokat. Barcza százados századparancsnokom azonnal jelezte, hogy neki kellene egy kis kan kutya. Sok előnyt reméltem, ha teljesítem óhaját. Nem is tévedtem... Hazajöttem a kiskutyáért, bevittem a laktanyába, de a százados úr emeletes tiszti lakásban lakott és ott nem tarthatta, ezért kivittük a – formájáról tojáshoz hasonlított – kinti bázisra. Légvédelmi tüzérek voltak; ez a kinti bázis a gyakorlati oktatás és a technika üzemeltetésének színtere volt. A laktanyába jóformán csak aludni jártunk. Három század volt, külön szinteken, külön parancsnokokkal, örök, rakétások és az irányítók. A kinti bázis 50 hektárnyi, magas zárt kerítéssel körükerített területre. A kis kuvasz eleinte mindenki kedvence volt, a Bel nevet adtuk neki. Nagyon gyorsan fejlődött, a rengeteg ételmaradék megtette a hatását, hatalmas, 95 cm marmagasságú, közel 100 kilós kutyává nőtte ki magát. Ahogy nőtt a kutya, egyre jobban kezdte megkülönböztetni a különböző szintekhez tartozó katonákat. Aki a mi századunkhoz tartozott, az a barátja lett, az örök és a rakétások az ellenségei. Nem haragott meg senkit, de úgy viselkedett, hogy félni lehetett tőle. Volt is rá nagyon sok panasz, de Barcza százados kutyáját el kellett viselni. Különösen haragudott a rakétásokra, mivel örökös rivalizálás volt a két csapat, az irányítók és a rakétások között, ez a kutyát is befolyásolta. Kölyökkorában állandóan incselegtek a rakétások vele, ez felnőttkorra megbosszulta magát. Elég volt, ha csak egy napot töltött valaki a rakétások körletében, azt Bel már megkülönböztetett figyelemmel kezelte.

Egyszer éjjel fél kettőkor ébresztettek, hogy menjek ki a külső bázisra, mert az örök jelezte, hogy baj van a kutyával. Azt mondja az ügyeletes tiszt, ha nem akarok „futkosóra” kerülni, akkor szedjem a lábaimat és kocogjak, míg ki nem érek. El lehet képzelni, milyen jólesett akkor a meleg hálóból a mínusz 8 fokban éjszakában kikocogni a több mint 1 kilométerre levő külső bázisra. Közben el sem tudtam képzelni, mi történhetett, mit csinált a kutya. Valami rettenetes dolog lehetett, ha ilyen sürgős az ügy... Kértem, az őt beengedett a bázisra és mondta, hogy menjek oda a tábori WC-hez, mert a kutyám a WC ajtajában hasal, a WC-ben pedig őrgöngyölve tombol valaki, már

közel egy órája nem engedi ki a kutya... Odaérek a WC-hez, szólok Belnek, az elégedetten rohan hozzám, majd fellök örömeiben. A WC-ből kékre-zöldre fagyva, igen vörös fellel, lenge öltözékben Dicső százados a rakétások parancsnoka lép ki. Jobb, ha nem mondom, hogy dühében miket szolt hozzánk, többek között arról is szó volt, ha tehetné, agyonlőné mindkettőnk: engem is, meg a szemét kutyámat is. Ez nem következett be, de nekem a hideg novemberi éjszakában a klotyót kellett őriznem. Bellel összebújva melegítettük egymást egészen reggelig. Nagyon sok apró sztoriról lehetne még mesélni, de nem untatom az olvasót tovább a katonai eseményekkel.

Leszereltem, alig telt el egy hónap, futár jött a katonaságtól azzal az üzenettel, hogy azonnal menjek a kutyáért, mert amióta leszereltem, kezelhetetlen lett. A katonai terepjáróba, amivel a futár jött, nem merték berakni, hogy hazahozzák, mert félnek tőle, veszélyes. Motorral mentem érte, életveszélyes mutatvány volt. Hozzákötöttem a kormányhoz középen, és húztattam magam. A hatalmas kutyában olyan erő volt, hogy a motort nem kellett beindítani, csak a féket kezelni. Kész csoda, hogy bukás nélkül megszüntem. Szerencsésen hazaértünk.

Bel itthon nem találta a helyét, nem ugatott meg senkit, csak elvult. Apu szerint többet evett, mint két anyakoca, de azon kívül, hogy az udvar díszbe volt, mint házörző, teljesen jelentéktelen lett. Láncra kötöttük, ez aztán „kiverte nála a biztosítékot”. Amikor csak tehetett, elszakította a láncot. A kutyalánc egyre rövidebb és vastagabb lett, a békés természetű óriás pedig kezdett eldurvulni. Ha leszakította a láncot és újra meg akartuk kötni, sokszor kényszerrel kellett alkalmazni, hogy elérjük célunkat. Egy szeptemberi napon kemény összecsapásra került sor Bel és köztem. Elpusztult a napos báránynak és apu odadobta a kutyának. Bel bevitt a házába, hogy ott elfogyassza. A kutyaház a disznóólak mellett volt. Délután mentem a disznókat etetni; utam közvetlen a kutyaház előtt vezetett el. Már túlhaladtam, amikor Bel, mintegy tébolyult vadállat, kivágódott a házából és hátulról rám támadt. Az volt a szerencsém, hogy a lánc nem engedte tovább, mert lehet, hogy átharapta volna a tarkómat. Így csak a kabátom gallérját érte el. A kabátomat a derekamig lehasította rólam. Én az akol melletti lapátot kaptam fel segédeszközként. A kutya nem ment be a házába, habzó szájjal támadott. Kivette a lapátot a kezemből. Helyette egy akáclécet kaptam fel. Eltelt vagy fél óra, amikor rájött, hogy tehetetlen velem szemben. Teltek a napok, ha közeledtem, magához engedett, de látszott rajta, hogy tart is tőlem, ugyanakkor bármikor nekem is jön, ha úgy adódik.

Folytatás a következő oldalon

Kitavaszkodott. Télen Bel sokat volt szabadon, nehéz mozgása miatt nemigen járt el vadászni. Most már megugatta a jövevényeket is, de nem volt rájuk veszélyes. Tavasszal is szinte minden nap szabadon engedték. Nem lettünk barátok, az udvarban egymást méregetve kerültük a közvetlen érintkezést. Ha megsimogattam, türte, de a szeme sarkában láttam, hogy belülről küzd magával, hogy elkapja-e a karomat. A végső összecsapásra nyár elején került sor. Késő délután hatalmas vihar közeledett nyugat felől. Sötét, szinte fekete felhők, villámlás, dörgés. Apu még a vihar előtt meg akarta itatni a lovat és pár hónapos csikóját. Én az udvarban voltam. A dörgések között a kút felől egy artikulálatlan, ordító hangot hallottam. Kiszaladva a kút felé, láttam, hogy a ló és a csikó állnak a vályú mellett, az ostorfa pedig a vödörrel fent a levegőben lóbálódzik. Kegyetlen fájdalommal ütött belém, hogy apu beleesett a kútba. Odarohantam, az ostorfát elkapva a vödört ledobtam és a kút fenekén aput keresve köröztem az ostorfával, hátha a vödörtartó kampó beleakadt a ruhájába és ki tudom húzni. Ekkor megütötte a fülem ugyanaz a hang, amit az előbb hallottam. Elnéztem balra, a hang irányába és láttam, hogy apu Bellel birkózik, próbálja egy lábaival az égnek álló jószágról lehúzni. Mint kiderült, később Bel a Gubacsi Gyula bácsi másfél éves csikóját fojtogatta és édesapámnak a hangját a viharos szél torzította el. Rohantam én is a csikó segítségére. Az talpra állt, apróbb harapásokkal megúsza. Énbennem a feszültség olyan reakciót váltott ki, amire míg élek, nem leszek büszke. Nekimentem a kutyának, az pedig nekem. Leszorítottam és pusztá ököllem ütlegettem. Akkor nem éreztem semmi fájdalmat, pedig bedagadt az öklöm is, kutyaharapások is voltak a karomon. A kutya elvesztette az eszméletét, azt hittem, hogy elpusztult. Otthagytam kint az udvaron. Két óra múlva elcsendesedett a vihar. Én is elcsendesedtem. Kimentem, hogy megnézzem, de már nem volt sehol. Fogalmam sincs, merre járt, de három hét múlva újra előkerült. Már nem ugyanaz a kutya volt. Belenéztem a szemébe, lesütötte a tekintetét, ha elfordultam és hirtelen visszanéztem rá, végtelen mélyről jövő, szinte égető, gyűlölettel teli gonosz tekintet ült a szeme sarkában. Félttem tőle, főleg kislányaimat és családtagjaimat féltettem. Elhatároztam, hogy odaadom valakinek. A szőlőbeli tanyára, Tamás bátyámékhoz került. Onnan sokszor kaptam visszajelzést az elégedettségükről.

Közel három év telt el, amikor valamiért Tamás bácsiékhoz kellett mennem. El is feledkeztem Belről. A tanyának hatalmas előkertje volt, az előkert vége kiért a dűlőútra. Ott volt egy kapu, és majd' száz métert kellett gyalog megtenni, hogy beérjünk az udvarra. Már a távolság felét megtettem, amikor két kis puli és egy hatalmas kuvasz rohant felém. A lélegzet is elállt bennem a felismeréstől: Bel volt. Rászóltam, hangom hallatán mintha orron vágta volna, megtorpant. Álltunk egymással szemben. Elindultam lassan, a kutya közvetlen tőlem két méterre, egy vonalban velem, a szemét rólam le nem véve kísért. A nyitott gangra ültünk le, Bel velem szemben lehasalt és minden mozdulatomat követve figyelt. Tamás bátyám próbálta elküldeni, de meg sem moccant. Szerintem, ha lett volna egy gyanús mozdulatom, a torkomnak ugrik. Dolgom végeztével Tamás bácsi kikísért a kapuig. Ahogy eljöttem, a dűlőút végéről visszanéztem. Tamás bácsi már ballagott a pulikkal befelé, de Bel még mindig a kapuban állt és nézett utánam. Nekem ez volt az utolsó találkozásom vele. Kuvasz azóta az udvaromban nem volt. Szép kutyák, megbízható, határozott házőrzők. Betörni nem igen próbáljuk őket, nem az a szőre húzogatótását tűrő, jámbor jószág. Lehet, hogy a kuvaszt szeretők most nem értenek velem egyet, de le kell írnom: ha kisgyermek van a családban, semmiképpen nem ajánlom ezt a fajta kutyát. Elég, ha csak az ételéhez nyúlunk vagy megtépik a fülét, már odakap. Persze, mint minden esetben, kivételek vannak. Zombor nevű kutyámat a kislányaim dögönyözheték, húzgálhatták a fülét, farkát, szőrét, anyai türelemmel viselte. Ha ugyanezt Bellel tették volna, biztosan tragédia lett volna a vége.

Kedves olvasóim! Megígérem, hogy többször hasonló „horror” történetek nem lesznek. A következő számokban szívem csücskeiről, a vadászkutyákról (vizslák, tacsók) írok, esetleg még Cézár, a szorult helyzetből kimentett és emiatt kimondhatatlan hűségéről biztosított németjuhász története kerülhet papírra.

Sipos Balázs

A tavaszi fáradtságról

Mennyire tavaszi és mennyire betegség?

Annak ellenére, hogy jól körülíráható tünetegyüttesrel jelentkezik, a tavaszi fáradtságot nem tarthatjuk egyértelműen betegségnak. A tünetek személyfüggően erősebben vagy gyengébben jelentkeznek, de nagyjából ugyanazok: levertség, aluszékonyság, fejfájás, étvágytalanság. A jelenséget talán szerencsésebb is lenne tél végi, mint tavaszi fáradtságnak nevezni, ez ugyanis jobban kifejezi a háttérben álló okokat.

Mi is okozza a tavaszi fáradtságot?

A zsírban oldódó vitaminokból (A-, D-, E- és K-vitamin) a szervezet képes nagyobb mennyiséget elraktározni, ezért csak extrém kevés bevitel esetén jelentkeznek hiányukból problémák. A vízben oldódó vitaminok (B-vitaminok és a C-vitamin) azonban a vizelettel együtt könnyen távoznak a szervezetből, ezért ezek utánpótlására gyakrabban van szükség. A vitaminhiány oka: télen kevésbé van lehetőségünk friss zöldségeket, gyümölcsöket fogyasztani, az ilyenkor kaphatóknak meg nyilván alacsonyabb a vitamintartalma, mint amikor szezonjuk van.

A tavaszi fáradtság tüneteit azonban nemcsak a gyakoribb bevitelt igénylő C-vitamin hiánya okozza, hanem a D-vitaminé is, amely a téli kevés napfény miatt lép fel. Emellett a különféle ásványi- és nyomelemek hiánya is gyengeséget okozhat: a vas, a kalcium, a magnézium is pótlásra szorulhat.

A D-vitaminhiány mellett a sötétség lelkileg is befolyásol. Télen sokat vagyunk sötétben, szürkéségben, ez is hat lelkünkre, és sok energiánkat elviszi. Télen mi is „hibernálunk”, természetesen szimbolikusan: céljainkat, terveinket, a problémákra való megoldásokat félre tesszük, elhalasztjuk tavaszra. Ezért, ezek összegyűlnek és fárasztó teherként, vagy akár szorongáskeltő tényezőkként jöhetnek elő tavasszal. Most, amikor jön a sok napsütés, szeretnénk olyan energikusak lenni, mint az ébredő természet, de időre van szükségünk, hogy újra feltöltsünk. Az energiahiány azonban nemcsak lelki okokkal magyarázható, hanem azzal is, hogy télen kevesebbet mozgunk. A tavasz beköszöntével aktívabban kezdünk élni, így a lassabb tempóhoz szokott szervezetünk nehezebben alkalmazkodik az új ritmushoz.

Egyes vélemények szerint a tavasz szeszélyes időjárása okozza a tavaszi fáradtságot: a gyakori front- és légnyomásváltozások azokat is megviselhetik, akik amúgy nem érzékenyek erre. A fáradtkonyságot a melegfrontok okozzák, míg a hidegfrontok koncentrációs zavarokat, ingerlékenységet válthatnak ki.

Mennyire általános a tavaszi fáradtság?

A tavasz érkezése nem mindenkinél a tavaszi fáradtsággént leírt tüneteket okozza: van, aki feldobottságot, szétszórtságot, hevesebb szívverést tapasztal.

Mit lehet tenni ellene?

Először is meg kellene állapítanunk, nálunk vajon a felsoroltak közül pontosan mi váltotta ki az állapotot. Ha az ok lelki, akkor nem kell feltétlenül C-vitaminkúrát tartani. Másrészt, ha mondjuk a magnéziumkészletünk merült le, akkor viszont a reggeli kocogás nem biztos, hogy segít.

Ettől függetlenül azonban a vitamindús, helyes táplálkozás, valamint a rendszeres testmozgás természetesen segít az általános testi-lelki jólét megőrzésében vagy visszaszerzésében.

dr. Kovács Gyula

Hegedűs Ferenc emlékére

Egy idős hölgy – a halálát érezve közeledni – lediktálta végrendeletét a hozzátartozóinak. Ebben részletesen szabályozta a temetése körülményeit is. A hozzátartozók elfogult csendben hallgatták. Egy alkalommal azonban mégsem tudták magukban tartani a kérdezősködést. Az idős néni ugyanis azt kérte, hogy koporsójába annak lezárása előtt helyezzenek el egy kis desszertes kanalat, a kezébe kulcsolva a rózsafüzér mellé. „Azt meg ugyan minek?” – kérdezte az egyik rokon, igen meglepődve a furcsa kérésen. „Tudod, kedvesem – válaszolta a néni – én mindig igen társaságkedvelő ember voltam. Szerettem fogadásokra, ünnepi ebédekre, vacsorákra járni. Amikor asztalhoz ültünk, a pillantásom legelőször mindig a tányér fölé siklott, hogy lássam, van-e a terítéken előkészítve süteményes villa vagy desszertes kiskanál. Ha volt, akkor örömmel nyugtáztam, hogy az étkezés végén jön a java, a legfinomabb falat. Édesszájú vagyok ugyanis, nem szégyellem bevallani. Most, amikor elbúcsúzom a földi létől, azt kérem, hogy egy desszertes kanalat helyezzetek majd kihűlt kezembe, mert én hiszek abban, hogy a halállal nincs vége az életnek! A kiskanál azt jelenti számomra, amit mindig is jelentett: ezután jön majd a java, az igazi, nagybetűs ÉLET!

A halál legnagyobb rettenete, borzalma a mindentől és mindenkitől való elszakadás fájdalmában áll. Nemcsak az anyagi világot, a földi javakat kell itt hagyni, hanem az embereket, a szeretteinket is. Nem csodálkozhatunk hát azon, hogy az emberek többsége a legvégső pillanatig – még akkor is! – tíz körömmel kapaszkodik a földi létbe és annak értékeibe, bármennyire hiábavaló próbálkozás is ez.

A halál az emberlét legmagányosabb eseménye. Mindenkinék egyedül kell

átmennie rajta. Természetesen szép és fontos, hogy a haldokló körül lehetőleg ott legyenek a szerettei, Ferivel is vele volt felesége, de a halál valójában ilyenkor is megoszthatatlan élmény marad: senki más nem vehet részt benne.

Jézus is átéli – bár nem a saját, hanem a mi bűneink következményeképpen – a halálnak, a teljes elszigeteltségnek, magánynak ezt a borzalmát. Tanítványai elhagyják, gyáván elfutnak. Az a néhány ember, aki mégiscsak elkíséri, aki ott áll a kereszt alatt is, szintén kénytelen elválni tőle: Jézus itt hagyja őket. Sőt Jézus megtapasztalja a legfájdalmasabbat, az Istentől való elszakadást is. „Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?” De egy valaki örökre megmarad. Egy valaki a halálban is velem van, Aki a halálon túl is uralkodik, Aki képes újjáteremteni az életet, az életemet!

A halál a mindent és mindenkit az elvesztés érzésén túl – azt belekalkulálva – lehet a hit nagy ugrásává! Az emberi hit legnagyobb, végső lépésévé az Isten felé. Csak aki képes erre a nagy ugrásra, a semmi helyett az Isten tenyerébe vetve magát, amikor kilép a földi világból, csak az láthat értelmet a halálban. Édesapám koszorújára ezt írtam: Hiszem az örök életet.

Feriért ápr. 14-én, vasárnap fél 12-kor mutatunk be szentmisét halála évfordulója alkalmából. Alkalom ez arra, hogy együtt imádkozzunk családjával, akik hittel hordozzák Feri átmenetelét. Fogadja be őt Isten az atyai házba, sok jótetteinek jutalmáért, hitéért, áldozatvállalásaiért, amivel sokunkhoz fordult.

Szabó József

A "mi Ferikénk - így hívtuk és így hívjuk a mai napig is a mi legaktívabb apukánkat. Egy év telt el azóta, amikor mindenki hitetlenkedve próbálta feldolgozni a tragédiát, de nem telik el úgy szülői munkaközösségi értekezlet, hogy ne említenénk meg őt. Volt, amikor a munkából jövet állt meg, de tudtuk, hogy nélküle nem kezdhethetjük el az értekezletet. Mindre volt jó ötlete, jó tanácsa, az ő szemében nem létezett lehetetlen, és bizony képes volt felvenni velünk - "kisszájú anyukákkal"- a harcot, ha egy-egy ügyben nem egyezett a véleményünk. Képes volt mindig mosolyt csalni arcunkra, egy biztos pontja volt közösségünknek. Vele én személy szerint úgy vagyok, hogy a "mi Ferikénk" nem halt meg... csak ritkán találkozunk...

Sipos Bernadett
szmk

Hegedűs Feri egyesületünk egyik alapító tagja volt. Amit mi kitaláltunk, azt ő gyakorlatias gondolkodásával, ügyességével megvalósította. Egyetlen szóra - bármit félretéve - jött. Jött segíteni, „ötletelni”, főzni, faragni, cipekedni. Nem ismerte a lehetetlent. Rendezvényeink sikereit is nagyban neki köszönhetjük. Élen járt a hagyományörzésben, segítségével éledt újjá a szüreti mulatság falunkban. Feri, az örökké vidám, mosolygós Feri már egy éve az angyalok arcára csal mosolyt vicceivel. Tudjuk, hogy fentről is segít nekünk, hisz Ő örökre egyesületünk tagja marad.

Szörösné Bíró Tünde
Összefogás Kunadaci Jövőjéért Egyesület

2012. április 16. fekete betűs nap. Fiatalon, váratlanul elment Hegedűs Feri, az apuka. Teltek a napok, hónapok, eltelt egy esztendő, de a fájdalom nem múlt el, nagyon hiányzik.

Nyomot hagyott az iskolánkban. Akkor is, amikor a szülői szervezet felállította a pagodát az udvaron, szállította a hozzávalókat, hozta a fűrészgépét, és természetesen fáradhatatlanul dolgozott. Egyengette a lábtengő pálya aljzatát. Neki köszönhetjük az udvari pingpong-asztalokat. Szerzett csiszológépet, éjszakába nyúlóan dolgozott az osztályok parkettáján és segítséget is szervezett. Szabad hétvégéjén összevágta és összeszerelte az öltözők padjait. A bálon virágáruslányként bolondított meg bennünket vagy épp konferansziként szórakoztatott. És még mennyi tervet, ötletet hagyott maga után! Mindegy, milyen időjárás volt, ő mindig felajánlotta a gyerekek szállítását a versenyekre, fellépésekre. Iskolai rendezvényeinket rendszeresen megtisztelte jelenlétével. Tragédia után aggódva és tapintatosan figyeltük a lányai mindennapjait. Az első 6 év a döntő, meghatározza az elkövetkező éveket. Gyermekai jó alapokat kaptak, Feri ott is jó munkát végzett. Most büszkén tekinthet rájuk onnan fentről.

Furcsa, még mindig előfordul, hogy hallom a lépteit a folyosón, mint oly sokszor, a késő esti órákban beszaladt a lánya a hangszeréért. Furcsa, még mindig nem töröltem ki a számát a mobilamból.?

Jelenlétével szeretetet, tiszta teret hozott létre, elfogadta és tiszteletben tartotta a másikat. FER! Hálás szívvel mondunk köszönetet mindenért, amit az iskolánkért, gyerekeinkért tettél. Fájdalmas az emlékezés, és nagyon hiányzol...

Pongráczné Zsuzsa

Nagypénteki délelőtt

2013. év nagypéntek. Meghívó a tájházba. Tojásfestés.

Ez a nekem való program ebédfőzés helyett.

Vagyunk jó sokan, 14-70-éves korig.

Szelesné Kásai Ilona elmondja a mai programot: batikolás-írókázás-aranyozás.

A fogalmak nem idegenek, de a gyakorlatban még nem láttam. Majd most! Aztán nézhet az unokám, mit tud a nagy.

A batikoláshoz a ház körül szedtük a leveleket, a kifújtt tojások jól viselték a harisnyába öltöztetést/most értem, minek kellett hozni/ de lesüllyedni a hagymalébe nem igazán akartak.

Az eredmény: 2 óra múlva egy igazán szép hímes tojás.

A méhviasszal írt tojás nem sok jót ígért, látva a nem éppen művészi rajztudásom, de az eredmény az aranyozás után maga a csoda.

A húsvéti asztalunk díszé a barkacsokorra felaggatott, saját festésű hímes tojás. A locsolkodóim /mind a kettő/ csak megcsodálhatták, de abból nem kaptak.

Köszönöm a maradandó élményt.

Gazdik Mihályné

„Nyuszi, hopp!”

2013. március 29-én (pénteken) 14 órai kezdettel került sor a húsvéti játszótérre a művelődési házban.

Nagy szeretettel vártuk a gyerekeket és felnőtteket. Színes játékokkal, kézműves-feladatokkal fogadtuk az érkezőket. Sajnos, nem sok játszótársunk volt, amit a kedvezőtlen időjárásnak tudunk be.

Készítettünk gyönyörű szép színes pillangókat, melyeket kinyomott formákkal lehetett díszíteni, nyuszi ajándéktáskát, tojástartóból kakast és virágot, toalettpapír gurigából nyulat, a kifestett virágból pedig fellógatható ablakdísz.

Mindezek elkészítéséhez ügyes kezű gyerekekre és felnőttekre volt szükség. A jelenlévők bizony azok voltak. Mindenki kreatívan, figyelmesen, de közben játszva tette a dolgát.

A kézműves-foglalkozások alatt és után ügyességi játékok várták az ott lévőket. Lehetőség nyílt még társasjátékokra, színezésre, mesehallgatásra.

A még jobb hangulat eléréséhez tavaszi, húsvéti és nyuszi dalok szóltak.

Megvendégelték bennünket finom házi készítésű kaláccsal (a tájházban sütötték) és meleg teával. Úgy gondolom, hogy sikeresen zajlott ez a nap, és mindenki kedvére talált feladatokat, játékokat.

Benkovics Alíz

Apák napja az óvodában

Különleges nap volt a helyi óvodában március 22-én délután. Izgatott gyerekek és talán még izgatottabb apukák és nagypapák töltötték meg a csoportszobákat. Az első apák napját ünnepeltük. A gyerekek régóta készültek. Rajzokat készítettek az apukákról, éneket, verset tanultak. A megható műsor emlékeztető része volt, amikor az apukák bekötött szemmel választották ki saját csemetéiket. A régi fényképek összeválogatása is feladta a leckét szülőknek, gyerekeknek. Köszönjük az óvoda dolgozóinak ezt a kedves, meghitt ünnepet, ahol végre mi, apukák, nagypapák is szerepet kaphattunk.

Baski László

Húsvét az óvodában

A kunadacsi óvoda húsvéti játszónapjára sokan eljöttek, gyerekek és szülők egyaránt. Szeretném egypár mondatban leírni az élményem erről a jeles napról. Óvónők és dadák közreműködésével mi is részt vehettünk ezen a napon. A programokban volt bábszínház, pamutnyuszi készítése, papírhajtogatás. A gyerekek verssel és dalokkal kedveskedtek. Aranyos kis legényeink nem felelték el meglocsolni a lányokat sem. A gyerekek nagyon ügyesek voltak; örülök, hogy ott lehettem. Nekem nagyon tetszett, és meglátásom szerint a többi szülő is jól érezte magát. Köszönet az óvónőknek és dadáknak.

Duzmath Károlyné anyuka

MÁRCIUS 15.

Az ünnepségre március 14-én került sor. A többnapos szakadó eső miatt sajnos elmaradt a hagyományos felvonulás. Ennek ellenére sokan eljöttek az ünnepségre, még a huszárok is megtisztelték minket a jelenlétükkel.

Mi, iskolások már több mint 1 hónappal ezelőtt megkaptuk a műsor szövegét, forgatókönyvét Patkóné Zsuzsa nénitől. A műsorban iskolánk néptáncosai is szerepet kaptak, akikkel Izsák Zoltánné Prok Szilvia foglalkozott. Először csak a tornacsarnokban gyakoroltunk, próbáltunk, utána pedig a művelődési házban folytattuk ezt a munkát.

Az ünnepség napján a zászlóbehozatal után először a zeneiskolások műsorát hallgathattuk meg. Hajdú Benedek tanár úr készítette fel. Ezután mi, általános iskolások léptünk színpadra gyönyörű ruháinkban, melyeket Hrucsmé Baki Ágnes bocsátott a rendelkezésünkre. Mozgásos jelenetünkkel visszaemlékeztünk 1848-ra, közben táncbemutató színesítette a műsort. Az előadás végén táncosaink felkérték a közönség soraiból tanárainkat, akik szívesen vettek részt egy kis közös táncprodukcióban. Ezután Dunai László polgármester úr tolmácsolta ünnepi gondolatait. Pongráczné Zsuzsa néni kedves, köszönő szavaival, majd a zászlókitittel zárult megemlékező ünnepségünk.

Köszönjük mindenkinek, aki eljött és segítette, hogy ilyen színvonalas műsort tudjunk előadni, főleg Patkóné Milák Zsuzsannának, az ünnepség főszervezőjének.

Hegedüs Evelin és Hrucsar Dzszenifer 8. osztályos tanulók

Iskolai versenyeredmények

Vers-és mesemondóink hagyományosan jól szerepelnek a különböző versenyeken. Az eddigi eredményeik az idén is kiemelkedőek.

Kunszentmiklósi körzetben:

II. Baski Anna (mese)

Izsákon (Kunszentmiklós és Lajosmizse körzetének központja):

Vers: alsó tagozat: III. Hegedüs Richárd
felső tagozat: I. Hegedüs Evelin

II. Kis Bence Márk

Kiskunhalason, a megyei versenyen Hegedüs Evelin (aki minden indulásakor bejutott a döntőbe – egyetlen kunadacsiként) III. helyezést ért el.

Kemény András

Fókusz Takarékek
A TAKARÉKPONT HÁLÓZAT TAGJA

www.fokusztakarek.hu

Területalapú támogatás előfinanszírozása a Fókusz Takaréokban!

pénztézet
100% Magyar
Tulajdonban

Az egységes területalapú támogatások leghamarabb a naptári év végén vagy a tárgyévét követő év elején kerülnek kifizetésre a jogosultak részére. A valós munkálatok ideje és a kifizetés időpontja közötti időeltolódásból eredő problémák kiküszöbölése érdekében, a korábbi évekhez hasonlóan, a Fókusz Takarékok idén is részt vesz az Európai Unió által nyújtott támogatások előfinanszírozásában.

Célunk, hogy ezzel segítsük a vállalkozásokat a mezőgazdaság területén. Amennyiben jogosult ilyen jellegű támogatásra, és a támogatás összegére folyósítás előtt szüksége van, Takaréknál lehetősége van ezen összeghez hozzájutni előfinanszírozási konstrukció keretében.

Ki igényelheti?

Az előfinanszírozást, az ágazathoz kapcsolódó gazdasági társaságok, egyéni vállalkozók, szövetkezetek, termelői értékesítő szervezetek, mezőgazdasági kistermelők, őstermelők, családi gazdálkodók, illetve vállalkozók igényelhetik.

Előfinanszírozás előnyei:

- ☑ A Fókusz Takaréknál kiemelkedően magas finanszírozási hányad!
- ☑ Támogatás folyósítása előtt hozzájuthat pénzéhez
- ☑ A finanszírozás a támogatásból kerül visszafizetésre
- ☑ Szabadon felhasználható
- ☑ Saját erő nélkül
- ☑ Egyszerűsített, gyors ügykezeltési folyamat
- ☑ Minimális dokumentációs igény

ITTHON VAGYUNK, ÉRTÉKET TEREMTÜNK

„Hóc, hóc, katona”

A könyvtár szervezésében alkalmunk nyílt részt venni egy „Kerekítő” baba-mama programon. A megjelent gyerekek, anyukák és nagymamák izgatottan várták, hogy elkezdődjön a foglalkozás. Az első fél órában mondókáztunk, báboztunk, gyermekdalokat énekeltünk, élő hangszerjátékkal színesítve, Anna néni előadásával. Ezután mozgásos játék következett: lovagoltatás, hintázás, cirókázás, höcögés, kacagás. Mondanom sem kell, hogy mindenki nagyon élvezte a közös játékot, szülők és gyermekek egyaránt. A „Kerekítő” célja, hogy harmonikus anyagyermekkapcsolat alakulhasson ki, hiszen a családon belüli érzelmi biztonság hátterével képes nyitni a gyermek a külvilág felé. Köszönjük ezt a remek programot! Reméljük, hogy lesz még folytatás.

„Az ember csak ott egészen ember, ahol játszik.”

(Friedrich Schiller)

Nagy Ferencné

Mézeskalács-kiállítás Kunadacson

Sok szervezés és készülődés után végre megvalósult édesanyám, Turcsánné Blázsik Veronika mézeskalácsainak kiállítása Kunadacson. Február és március folyamán elkészültek (azt hiszem, hogy joggal mondhatom így) az alkotások.

Édesanyám próbált meglepetést szerezni a kiállítás házigazdáinak és a helyi érdeklődőknek, a kunadacsiaknak, ezért elkészítette a falu templomát és címerét is. Mindkettő (szerénytelenség nélkül állíthatom) gyönyörű lett, és hatalmas sikert aratott. A többi kalács a húsvéti ünnep köré csoportosult: volt nyuszi, tojásfa tojásokkal, és még rengeteg csoda. A látogatók azon hökkentek meg talán a legjobban, hogy a mézeskalács nemcsak a karácsonyhoz kapcsolódik, hanem ilyen csodálatos alkotások is készíthetők belőle bármely alkalomra.

A megnyitó egy kalotaszegi tánccal vette kezdetét, ami megalapozta a méltán emelkedett hangulatot. Pongráczné Zsuzsa rövid beszéde nyitotta meg a kiállítást. Ezúton is köszönetet mondunk a megható szavakért. Köszönet Antalné Klárikának is, aki szívből, önzetlenül dolgozott nagyon sokat ezért a szép péntek délutánért és a kiállítás létrejöttéért.

Nagyszerű élménnyel lettünk gazdagabbak, akik ott voltunk, és nemcsak a szemünk - mert ezek a kalácsok nemcsak szépek, de nagyon finomak is!

Turcsán Réka

www.granitsirko.hu

6000 **KECSKEMÉT**, Ceglédi út, Vacsai hegy 100. Tel: **06 70 601 4107**

2700 **CEGLÉD**, Széchenyi út - Puskaporos u. sarok Tel: **06 70 601 4182**

2213 **MONORIERDŐ**, 4. számú főút 42. km. Tel: **06 70 601 4186**

Minőségi gránit sírkövek, kedvező áron!

egyes gránit síremlékek **200 000.-Ft** / garnitúrától

dupla gránit síremlékek **360 000.-Ft** / garnitúrától

urna gránit síremlékek **120 000.-Ft** / garnitúrától

gránit **ablakpárkány** **3600.-Ft** / m-től

Látogasson el bemutatókertjeinkbe
és tekintse meg hatalmas választékunkat
kész sírkövekből!

Az áraink tartalmazzák az Áfa-t, a betonlapot, a kiszállítást, a felállítást, a betűvésést, az esztergált vázát és a murvázást!

Kunadacs Község Önkormányzata

Felelős kiadó:

Dunai László

Felelős szerkesztő:

Szántai József

Szerkesztőség címe: 6097 Kunadacs, Kossuth L. u 51.

Tel/Fax: 76/ 558-213

E-mail: kunadacsibarangolo@gmail.com

Szerkeszti a szerkesztőbizottság

A szerkesztőség a hozzá érkezett cikkekben a tartalmi, helyesírási és stilisztikai hibákat javítja.

A rendelkezésre álló hely függvényében - a tartalmat nem érintő módon - a rövidítés jogát fenntartjuk!